

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "מלכים ב" – פרק יט

א ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק
ויבא בית יהוה: ב וישלח את אליקים אשר על הבית
ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: ג ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הנה כי באו בנים
עד משבר וכח אין ללדה: ד אולי ישמע יהוה אלהיך את
כל דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור ו אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית הנמצאה: ה ויבאו עבדי המלך חזקיהו
אל ישעיהו: ו ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם
כה ו אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר
גדפו נערי מלך אשור אתי: ז הנני נתן בו רוח ושמע

שְׁמוּעָה וְיָשָׁב לְאֶרְצוֹ וְהַפִּלְתִּיו בַּחֶרֶב בְּאֶרְצוֹ: ח וַיֵּשֶׁב רַב־שָׁקָה
וַיִּמָּצֵא אֶת־מֶלֶךְ אֲשׁוּר נֹלְחָם עַל־לְבָנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע
מֶלֶכ־יִשְׂרָאֵל: ט וַיִּשְׁמַע אֶל־תְּרַהֲקָה מֶלֶךְ־כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יֵצֵא
לְהִלָּחֵם אִתְּךָ וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁלַח מִלְּאָכִים אֶל־חֲזַקְיָהוּ לֵאמֹר: י כֹּה
תֹאמְרוּן אֶל־חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵיךָ
אֲשֶׁר אַתָּה בֹטַח בּוֹ לֵאמֹר לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ
אֲשׁוּר: יא הִנֵּה ׀ אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ מִלְכֵי אֲשׁוּר
לְכָל־הָאֲרָצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִנְצִל: יב הֲהִצִּילוּ אֹתָם אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁחֲתוּ אֲבוֹתַי אֶת־גּוֹזֵן וְאֶת־חָרוֹן וְרָצַף וּבְנֵי־עֵדֶן
אֲשֶׁר בְּתֵל־אֲשׁוּר: יג אִיֹּ מֶלֶךְ־חֲמַת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לְעִיר
סַפְרוּיִם הֵנַע וְעֹנָה: יד וַיִּקַּח חֲזַקְיָהוּ אֶת־הַסְּפָרִים מִיַּד
הַמְּלָאָכִים וַיִּקְרָאם וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרֹשֶׂהוּ חֲזַקְיָהוּ לְפָנָי
יְהוָה: טו וַיִּתְּפִלֵּל חֲזַקְיָהוּ לְפָנָי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרָבִים אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכֹל
מִמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ:
טז הִטָּה יְהוָה ׀ אֲזַנְךָ וּשְׁמַע פִּקְחַ יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע
אֵת דְּבָרֵי סַנְחַרִּיב אֲשֶׁר שָׁלַחוּ לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי: יז אֲמַנָם
יְהוָה הֶחְרִיבוּ מִלְכֵי אֲשׁוּר אֶת־הַגּוֹיִם וְאֶת־אֲרָצָם: יח וְנָתַנוּ

אֶת־אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם־מַעֲשֵׂה
יְדֵי־אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיֵּאבְדוּם: יט וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו
נָא מִיָּדוֹ וַיִּדְעוּ כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים
לְבַדְּךָ: כ וַיִּשְׁלַח יִשְׁעֶיהוּ בֶן־אָמוֹן אֶל־חֲזַקְיָהוּ לֵאמֹר
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל־סִנְחָרַב
מֶלֶךְ־אַשּׁוּר שָׁמַעְתִּי: כא זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו בְּזֶה
לְךָ לְעֵגְגָה לְךָ בְּתוֹלַת בַּת־צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בַּת
יְרוּשָׁלַם: כב אֶת־מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל־מִי הִרְיַמְתָּ קוֹל
וּתְשָׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ עַל־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: כג בְּיַד מַלְאָכֶיךָ
חֲרַפְתָּ ו אֲדֹנָי וּתְאָמַר בּוֹכַב בָּרַב רִכְבֵי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם
הָרִים יִרְכַּבְתִּי לְבָנוֹן וְאַכְרַת קוֹמַת אֲרָזָיו מִבְּחֹר בְּרָשָׁיו
וְאָבּוֹאָה מְלוֹן קִצֵּה יַעַר כַּרְמֶלּוֹ: כד אֲנִי קָרַתִּי וּשְׁתִּיתִי מֵיִם
זָרִים וְאַחֲרַב בְּכַף־פְּעָמַי כָּל יְאֹרֵי מִצּוֹר: כה הֲלֹא־שָׁמַעְתָּ
לְמַרְחֹק אַתָּה עָשִׂיתִי לְמִימֵי קָדָם וַיִּצְרַתִּיהָ עַתָּה הִבִּיאֲתִיהָ
וּתְהִי לַהֲשׁוֹת גְּלִים נְצִים עָרִים בְּצִרוֹת: כו וַיִּשְׁבִּיֶהן קִצְרֵי־יָד
חֲתוּ וַיִּבְשׂוּ הָיוּ עֹשֵׁב שָׂדֵה וִירַק דְּשָׂא חֲצִיר גִּגּוֹת וּשְׂדֵפָה
לְפָנַי קָמָה: כז וּשְׁבַתְךָ וּצִאתְךָ וּבֵאתְךָ יָדַעְתִּי וְאֵת הַתְּרַגְּזוֹךָ
אֵלַי: כח יַעַן הַתְּרַגְּזוֹךָ אֵלַי וּשְׂאֲנַנְךָ עָלָה בְּאָזְנִי וּשְׁמַתִּי חֲחִי

בְּאֶפֶךָ וּמִתְגִּי בְשִׁפְתֶיךָ וְהִשְׁבַּתִּיךָ בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ:
כט וְזֶה-לְךָ הָאוֹת אֲכֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית סְחִישׁ
וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וְקָצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פְרִים:
ל וְיִסְפֶּה פְּלִיטַת בֵּית-יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שְׂרֵשׁ לְמַטָּה וְעָשָׂה
פְּרִי לְמַעְלָה: לא כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֲרֵית וּפְלִיטָה מִהַר
צִיּוֹן קִנְיַת יְהוָה (קרי ולא כתיב:) צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת: לב לְכֹן
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֹא יָבֹא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת
וְלֹא-יִוָּרָה שָׁם חֵץ וְלֹא-יִקְדָּמָנָה מִגֵּן וְלֹא-יִשְׁפֹךְ עָלֶיהָ
סִלְלָה: לג בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-יָבֹא בָּהּ יָשׁוּב וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת לֹא
יָבֹא נְאֻם-יְהוָה: לד וְגִנּוֹתַי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַנִּי
וְלִמְעַן דָּוִד עַבְדִּי: לה וְיִהְיֶה בְּלִילָהּ הַהוּא וַיֵּצֵא ׀ מִלְאֲךָ יְהוָה
וַיֵּךְ בְּמַחְנֶה אֲשׁוּר מֵאֵה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלֶף וַיִּשְׁכְּמוּ
בַבֶּקֶר וְהָנָה כָּלם פְּגָרִים מִתִּים: לו וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב סְנַחְרִיב
מֶלֶךְ-אֲשׁוּר וַיֵּשֶׁב בְּבִינָה: לז וְיִהְיֶה הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית ׀ נְסֻךְ
אֱלֹהֵיו וְאֶדְרֻמֶּלֶךְ וְשֹׂאֲצָר בְּנָיו הִכְהוּ בַחֲרָב וְהָמָה נִמְלְטוּ
אֶרֶץ אֲרָרַט וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חֲדָן בְּנוֹ תַחְתָּיו:

ספר "מלכים ב" – פרק כ

א בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוֹת וַיָּבֵא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵיהוּ
בֶּן־אֲמוּן הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה צוּ לְבֵיתְךָ כִּי
יָמַת אֶתָּה וְלֹא תַחֲיֶה: ב וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: ג אָנֹכִי יְהוָה זָכַר־נָא אֶת אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי
לְפָנֶיךָ בְּאֶמֶת וּבְלִבָּב שָׁלֵם וְהֵטוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבֹךְ
חִזְקִיָּהוּ בְּכִי גָדוֹל: ד וַיְהִי יִשְׁעֵיהוּ לֹא יָצָא הָעִיר חָצַר
הַתִּיכָנָה וַדְּבַר־יְהוָה הָיָה אֵלָיו לֵאמֹר: ה שׁוּב וְאִמְרַתְּ
אֶל־חִזְקִיָּהוּ נְגִיד־עַמִּי כֹה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ
שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת־דְּמָעֹתֶיךָ הַנְּנִי רַפָּא לְךָ בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית יְהוָה: ו וְהִסַּפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וּמִכֶּרֶךְ מֶלֶךְ־אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת הָעִיר הַזֹּאת וּגְבוּלֹתַי
עַל־הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַנִּי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: ז וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵיהוּ
קָחוּ דְבָלַת תְּאֵנִים וַיִּקְחוּ וַיִּשְׂיִמוּ עַל־הַשַּׁחִין וַיַּחֲיֶה: ח וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהוּ מָה אוֹת כִּי־יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעָלִיתִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה: ט וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵיהוּ זֶה־לְךָ הָאוֹת מֵאֵת
יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר הַלֵּךְ הַצֵּל עָשׂוֹר

מַעְלוֹת אִם-יָשׁוּב עֲשֹׂר מַעְלוֹת: י וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ נִקְל לַצִּל
לְנִטּוֹת עֲשֹׂר מַעְלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הֵצִל אַחֲרַנִּית עֲשֹׂר
מַעְלוֹת: יא וַיִּקְרָא יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל-יְהוָה וַיֵּשֶׁב אֶת-הֵצִל
בַּמַּעְלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה בַּמַּעְלוֹת אַחֲזוּ אַחֲרַנִּית עֲשֹׂר מַעְלוֹת:
יב בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדֶךְ בֶּלְאָדָן בֶּן-בִּלְאָדָן מֶלֶךְ-בָּבֶל
סִפְרִים וּמְנַחָה אֶל-חִזְקִיָּהוּ כִּי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ:
יג וַיִּשְׁמַע עֲלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ וַיֵּרֶאם אֶת-כָּל-בֵּית נְכֹתָה נְכֹתוֹ
אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַבְּשָׂמִים וְאֵת ׀ שֶׁמֶן הַטּוֹב וְאֵת
בֵּית כִּלְיוֹ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא-הָיָה דָבָר
אֲשֶׁר לֹא-הָרִאם חִזְקִיָּהוּ בְּבֵיתוֹ וּבְכָל-מִמְשָׁלָתוֹ: יד וַיָּבֹא
יִשְׁעִיָּהוּ הַנְּבִיא אֶל-הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ ׀
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאִין יָבֹאוּ אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל: טו וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבֵיתְךָ וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֵת כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵיתִי רָאוּ לֹא-הָיָה דָבָר אֲשֶׁר לֹא-הָרִאיתֶם
בְּאֹצְרוֹתַי: טז וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה:
יז הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְנִשְׂאָ ׀ כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵיתְךָ וְאֲשֶׁר אֲצֻרוֹ
אֲבֹתֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה בְּבָלָה לֹא-יִוָּתֵר דָּבָר אָמַר יְהוָה:
יח וּמִבְּנֵיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִיד יִקַּח יִקְחוּ וְהָיוּ

סְרִיסִים בְּהִיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל: יט וַיֹּאמֶר חֲזַקְיָהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהוּ
טוֹב דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם־שָׁלוֹם וַאֲמַת
יְהִיָּה בְיָמַי: כ וַיֵּתֶר דְּבַר־י חֲזַקְיָהוּ וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת־הַבְּרָכָה וְאֶת־הַתְּעָלָה וַיָּבֵא אֶת־הַמַּיִם הָעִירָה הַלֵּא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־י הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: כא וַיִּשְׁכַּב
חֲזַקְיָהוּ עִם־אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ מִנְּשָׂה בְּנוֹ תַחֲתָיו:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)